

ALL !N NA JORDAN EASLEY

Mbona Mmekuwa Waoga?

Maswali Aliyouliza Yesu | Sehemu ya 7 | Marko 4:35-41

UTANGULIZI

Mwaka mmoja uliopita nilikuwa kwenye ndege kuelekea kongamano wakati rubani aliposema kwenye kipaza sauti: «Tunakaribia mfumo wa dhoruba; tegemeeni mtikisiko kidogo». Ule «mtikisiko kidogo» ukageuka kuwa aina ile inayokufanya utafakari upya kila uamuzi uliowahi kuufanya maishani. Ndege ilishuka kwa nguvu, watu wakashtuka na kupiga kelele, vinywaji vikaruka angani, na nina hakika mtu aliyekaa kando yangu alimpa Bwana maisha yake. Lakini upande ule wa njia alikaa msichana mdogo, labda wa miaka sita au saba, kando ya baba yake, na huku sisi wengine tukiwa tumechanganyikiwa, yeye alijiegemeza tu kwa baba yake, akiyumbisha miguu yake, ametulia kabisa, kana kwamba yuko kwenye benchi la kanisa na kitabu cha kupaka rangi. Nakumbuka nikawaza: «Ni picha nzuri ilioje ya imani». Hakuelewa dhoruba wala mtikisiko wala rubani walichokuwa wakifanya, lakini alimjua baba yake, na hiyo ilitosha. Je, kama tungemtumaini Baba yetu wa mbinguni hivyo? Je, kama, maisha yanapoporomoka na hofu zinapotutikisa, tungejiegemeza kwa Yesu kwa utulivu uleule, tumaini lileile?

Huo ndio moyo wa swali tunalolichambua leo. Yesu aliuliza zaidi ya maswali 300 katika Injili, si kwa sababu alihitaji habari, bali kwa sababu sisi tunahitaji mabadiliko, na kila swali linakusudia kufichua, kukuza, au kubadilisha jambo ndani yetu. Kwa hiyo Yesu anapowauliza wanafunzi wake: «Mbona mmekuwa waoga? Hamna imani bado?» (mst. 40), tayari anajua jibu; anawaalika kwenye tumaini la kina zaidi. Kumbuka mazingira: hili linatokea baada ya siku ndefu na yenye kuchosha ya huduma, akifundisha umati mkubwa hata akahubiri kutoka kwenye mashua. Ilipofika jioni, wote walikuwa wamechoka, naye akasema: «Na tuvuke mpaka ng'ambo» (mst. 35). Angalia jambo muhimu: dhoruba haikuja kwa sababu wanafunzi walikuwa nje ya mapenzi ya Mungu; ilikuja kwa sababu walikuwa wakimtii Yesu. Nyakati fulani kumfuata

hukupeleka moja kwa moja kwenye hali zinazonyoosha imani yako, si kwa sababu anataka kukutisha, bali kwa sababu anataka kukuunda.

MAMBO MUHIMU

1. Hofu Huinuka Tunaposahau Nani Yuko Ndani ya Mashua

Walisafiri wakiwa wamechoka, na «ikatokea dhoruba kuu ya upepo, mawimbi yakalipiga chombo hata kikaanza kujaa maji» (mst. 37). Hii haikuwa mawimbi madogo: Marko anatumia neno la Kigiriki *megas*, dhoruba kubwa mno, kiwango cha kimbunga, aina ambayo wavuvi wangeizungumza kwa miaka. Na wanne wa wanafunzi hawa walikuwa wavuvi wa kitaalamu waliojua bahari hii kama kiganja cha mkono wao, kwa hiyo kama walikuwa wakiingiwa na hofu, wajua ilikuwa mbaya. Lakini «yeye mwenyewe alikuwapo katika shetri, amelala juu ya mto» (mst. 38). Umechoka kiasi gani hata ulale usingizi katikati ya dhoruba inayobatiza chombo kila sekunde tatu? Usikose ishara: kinachokutisha hakimtaabishi Yesu, kinachokuamsha usiku hakimhangaishi, kinachokulemea hakimshindi. Alilala si kwa sababu hakujali, bali kwa sababu alikuwa na udhibiti kamili.

Kwa hiyo wakamwamsha kwa swali linaloeleweka kwa yeyote aliyewahi kupitia dhoruba: «Mwalimu, si kitu kwako kuwa tunaangamia?» (mst. 38). Hili ndilo jambo halisi: hofu yako imeunganishwa na imani yako, na hofu sikuzote hukua pale imani inapokuwa na ukungu. Wanafunzi hawakukosea kuhusu dhoruba — mawimbi kweli yalikuwa makubwa, hatari kweli ilikuwa halisi— tatizo lao halikuwa kutofasiri dhoruba, bali kuweka vibaya mkazo wao. Mahali fulani kati ya ufuo na katikati ya bahari, walisahau ni nani aliyeingia mashuani pamoja nao. Je, si kama sisi? Utambuzi wa ugonjwa unaposhuka, akaunti inapokauka, uhusiano unapovunjika, habari inapotushtukiza, macho yetu huhama kutoka kwa Mwokozi kwenda kwenye dhoruba, na hofu hujaza mahali imani ilipokuwa ikiishi. Imani haimaanishi hutakabiliana na dhoruba; inamaanisha hutazikabili peke yako. Yule msichana hakuwa mtulivu kwa sababu mtikisiko ulikoma; alikuwa mtulivu kwa sababu ya yule aliyekaa kando yake. Ujasiri wako katika dhoruba hauhusiani na ukubwa wa dhoruba bali unahusiana kabisa na ukubwa wa Mwokozi wako.

2. Hofu Hutawala Tunapodhani Yesu Hajibu

Mojawapo ya nyakati zinazopuuzwa zaidi katika kifungu hiki si dhoruba, wala hofu, wala hata muujiza: ni tafsiri potofu. Wanafunzi walipomwamsha Yesu, hawakusema: «Waweza kusaidia?» wala «Fanya jambo!» wala «Tunakutumaini!». Walisema: «Mwalimu, si kitu kwako?». Hilo si tatizo la dhoruba. Walifasiri ukimya wake kuwa kutokuwepo na utulivu wake kuwa kutojali, na hiyo ni upotoshaji mkubwa wa moyo wa Mungu. Lakini sisi hufanya vivyo hivyo: bili zinapolundikana, daktari anapopiga simu tena, watoto wetu wanapotangatanga, ndoa yetu inapotikisika, Mungu asipoingilia haraka kama tunavyotaka au kwa jinsi tunavyotaka, tunanong'ona swali lilelile lenye jeraha: «Bwana, je, wanijali kweli?».

Sikia hili: jibu la Yesu lisilo la papo hapo halikuwa ukosefu wa huruma; lilikuwa fursa ya ufunuo. Hakuwa akiwapuza; alikuwa akiwaruhusu waone jambo ambalo wasingeliona kamwe bila dhoruba. Nyakati fulani Mungu huacha dhoruba ivume ili macho yako yaelekezwe kwa Mwokozi wako. Tunaomba tofauti mtikisiko unapoanza; tunamshikilia Yesu kwa ukaribu zaidi mazingira yanapotukumbusha jinsi tunavyomhitaji. Nyakati fulani hatulizi mawimbi yanayokuzunguka kwa sababu anajaribu kutuliza hofu iliyo ndani yako. Katika hadithi hii Yesu hakuacha kuwapenda katika dhoruba, hakuwaacha katika dhoruba, wala hakupoteza udhibiti katika dhoruba; alijua tu jambo ambalo wao hawakulijua: dhoruba haingezamisha kile ambacho Baba alikuwa amekwisha kutuma.

3. Hofu Hurudi Nyuma Tunapokumbuka Nguvu Zake

Yesu alisimama katika ile mashua iliyojaa maji na kuizungumzia dhoruba kama mtoto anayeropoka: «Nyamaza, utulie». Na papo hapo «upepo ukakoma, kukawa shwari kuu» (mst. 39). Wakati mmoja machafuko, mwingine shwari. Lakini tazama Marko asemacho baadaye: bahari ilipotulia, «wakaingiwa na hofu kuu» (mst. 41) —kihalisi, waliogopa kwa hofu *kubwa mno*, neno lilelile lililotumika kwa dhoruba kubwa mno. Dhoruba ilikuwa ya jeuri na ya kutishia maisha, lakini si hilo lililowatikisa zaidi; kilichowatikisa zaidi kilikuwa Yesu. Kwa sentensi moja walimwona wazi zaidi kuliko wakati wowote, na wakiwa wamelowa na mioyo ikiwapiga wakanong'ona: «Ni nani huyu, basi, hata upepo na bahari humtii?» (mst. 41). Kila Myahudi katika mashua ile alizijua Zaburi — Mungu peke yake ndiye anayeitawala bahari, Mungu peke yake ndiye anayetuliza machafuko, Mungu peke yake ndiye anayeamuru maji— kwa hiyo

Yesu alipotuliza dhoruba ya jeuri kwa maneno matatu tulivu, ikaeleweka: walijua walikuwa wakishughulika na nani.

Dhoruba katika Bahari ya Galilaya hazikutulia hivyo; kwa kawaida maji yaliendelea kuchafuka muda mrefu baada ya upepo kukoma. Lakini Yesu aliposema, hapakuwa na kufifia taratibu, bali amani ya papo hapo. Hilo ndilo jambo Marko anataka uone: kusudi la dhoruba halikuwa tu kuonyesha kile Yesu angeweza kufanya, bali kufunua Yesu alivyo kweli. Nyakati fulani hutuliza dhoruba si ili kukufanya ustarehe zaidi, bali ili kujidhihirisha wazi zaidi; nyakati fulani huondoa kizuizi si tu kukupa faraja, bali kukukumbusha mamlaka yake. Ukifuatilia dhoruba za maisha yako vya kutosha, zote hukurudisha kwenye swali lilelile: «Ni nani huyu?». Ni nani Yesu huyu ambaye ugonjwa humtii, mapepo humkimbia, mauti hayawezi kumshikilia, anayenyamazisha dhoruba? Unapoanza kulijibu swali hilo, hofu huanza kulegeza mtego wake: hofu hurudi nyuma Yesu anapofunuliwa.

4. Imani Huinuka Tunapomtumaini Yule Aliye Ndani ya Mashua

Wanafunzi walipomwona Yesu alivyo kweli, jambo likabadilika. Alikuwa ametuliza dhoruba nje yao, lakini alikuwa na hamu kubwa zaidi ya kutuliza dhoruba iliyo ndani yao, kwa hiyo akauliza swali lililo katika moyo wa kifungu hiki: «Mbona mmekuwa waoga? Hamna imani bado?» (mst. 40). Hawakemei wala hana kinyongo; ni zaidi kama: «Baada ya yote mliyoyaona na kuyapitia pamoja nami, bado mnadhani dhoruba hii ni kubwa kuliko mimi?». Ulikuwa mwaliko wa upole wa kutumaini. Kwa sababu imani si kujifanya dhoruba hazipo wala «kujifanya hadi ufanikiwe»; imani ni kukumbuka nani yuko mashuani mwako. Imani ni kujiegemeza kwenye uwepo wa Yesu kama vile yule msichana alivyojiegemeza kwa baba yake: si kwa sababu alielewa mtikisiko, bali kwa sababu alimtumaini yule aliyemshika.

Labda hilo ndilo swali Yesu anakuuliza leo, si kukuaibisha, bali kukuvuta karibu. Anauliza: «Mbona una hofu hivi?» —si «Unathubutuje kuogopa?», bali «Unatazama nini kilichokuwa kikubwa kwako kuliko mimi?». «Hamna imani bado?» —kwa maneno mengine: «Utanitumaini, hata hapa, hata sasa, hata katika hili?». Dhoruba huja na kwenda, lakini Yesu hubaki; dhoruba hukutikisa, lakini Yesu hukushika. Labda mawimbi yako juu na imani yako inahisi ndogo, labda wasiwasi umekuwa mkubwa na hofu imekuwa ikishinda, lakini hauko peke yako na huzami, kwa sababu Yesu yuko mashuani mwako. Sauti ileile iliyotuliza Bahari ya Galilaya inaweza kutuliza moyo wako, nguvu ileile

iliyosimamisha dhoruba inaweza kuimarisha nafsi yako, na uwepo uleule uliowachukua wanafunzi hadi ng'ambo utakuchukua wewe pia. Unapojua nani yuko mashuani mwako, hofu hupoteza sauti yake, imani huinuka tena, nawe unatambua kwamba utafika ng'ambo, si kwa sababu dhoruba ni ndogo, bali kwa sababu Mwokozi wako ni mkuu.

MASWALI YA KUTAFAKARI

1. «Hofu huinuka tunaposahau nani yuko ndani ya mashua». Ni dhoruba gani unayoikabili sasa hivi, na mkazo wako umehamaje kutoka kwa Mwokozi kwenda kwenye dhoruba?
2. Wanafunzi walidhani ukimya wa Yesu ulimaanisha hakujali. Ni wapi umejaribiwa kunong'ona «Bwana, je, wanijali kweli?», na Mungu anawezaje kuwa anatumia kuchelewa huko kuelekeza macho yako kwake?
3. Hofu ya wanafunzi ilirudi nyuma walipomwona kweli Yesu alivyo. Kungebadilikaje jinsi unavyobeba hofu yako wiki hii kama ungejibu mwenyewe swali «Ni nani huyu?»?
